

Πνευματική Οικοδομή

■ Ένα ωραίο δράμα ενός άπλου και ταπεινού Μοναχού

Δύο γυναίκες στον Άθωνα* «Ήταν κάτι τὸ πρωτοφανές!»

Τὴν ἐποχὴ τῆς ἡγουμενείας τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Ἀθανασίου ζοῦσε στὴν Ἱερὰ Μονὴ Γρηγορίου ἓνας ἐξαιρετικὸς Μοναχός, ὁ π. Γελάσιος, πολὺ ἄπλος καὶ ταπεινός.

Ὁ π. Ἀθανάσιος ἐνίωθε ὑπερβολικὰ εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν διαγωγὴ αὐτοῦ τοῦ ὑποτακτικοῦ του. Ὅχι μόνον γιὰτὶ ἐκτελοῦσε ὀλοπρόθυμα τὰ μοναχικά του καθήκοντα, ἀλλὰ καὶ γιὰτὶ εἶχε **εὐθύτητα καρδίας**.

Ὅταν συνωμιλοῦσαν μαζί, τοῦ παρουσίαζε τὸ κάθε τι μὲ ἀπονήρευτο τρόπο. Ὁ ψυχικὸς του κόσμος ἔμοιαζε μὲ ὀλοῖσιο δρόμο πὺν ἀγνοοῦσε τοὺς ἐλιγμούς, τὶς στροφές καὶ τὶς διακλαδώσεις. Τὸν διέκρινε δηλαδὴ, γιὰ νὰ χρησιμοποιήσουμε τὴν πατερικὴ φράσι, τὸ «**ἀνόθευτον ἦθος**» καὶ ἡ «**ἀποίκιλος ἀπλότης**».

Σὲ τέτοιες ψυχὲς εὐκόλα κλίνουν οἱ οὐρανοί, καὶ τὰ παραπετάσματα μεταξὺ ἐπιγείων καὶ ἐπουρανίων εὐκόλα παραμερίζονται.

* * *

Ήταν ὥρα τοῦ Ὁρθρου. Ἡ Ἀκολουθία εἶχε φθάσει στὴν ἐνάτη ὥδῃ τῶν κανόνων –τὴν ὥδῃ πὺν σχετίζεται μὲ τὸ πρόσωπο τῆς Θεοτόκου– ὅποτε ὁ Μοναχὸς αὐτὸς παρατηρώντας

πρὸς τὴν ὠραία πύλη ἀντίκρουσε
ἓνα θέαμα ἀπροσδόκητο:

Ἔβγαιναν ἀπὸ ἐκεῖ δύο γυναῖ-
κες, ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλη, ἐπίση-
μες καὶ ἐπιβλητικές.

Ἦταν κάτι τὸ πρωτοφανές! Γυ-
ναῖκες σὲ ἀγιορείτικη Μονή...

Ἐν συνεχείᾳ προχώρησαν πρὸς
τὸν Ναὸ καὶ περνοῦσαν ἐμπρὸς ἀπὸ τοὺς Μοναχοὺς, στοὺς
ὁποίους ἡ δεύτερη κατ' ἐντολὴν τῆς πρώτης μοίραζε χρή-
ματα.

Ὅταν τελείωσε ἡ Θεία Λειτουργία καὶ ἡ πρωῒνὴ τράπεζα,
ὁ π. Γελάσιος βιάσθηκε νὰ δῆ τὸν Γέροντα.

- **Γ**έροντα, τοῦ λέει, τί γυναῖκες ἦταν αὐτὲς ποὺ ἦρθαν σή-
μερα στὸν Ναό;

Ὁ π. Ἀθανάσιος κατάλαβε ἀμέσως πὼς κάποια οὐράνια
εὐλογία δέχθηκε ὁ ὑποτακτικός του.

- **Π**ὼς τὶς εἶδες; **Π**όσες ἦταν; **Π**οιά ἦταν ἡ ἐμφάνισίς τους;

- **Ἦ**ταν δύο. **Ἡ** πρώτη λίγο ὑψηλή, φοροῦσε ἓνα ὠραῖο
κόκκινο φόρεμα ποὺ τῆς σκέπαζε καὶ τὸ κεφάλι καὶ ἔμοιαζε
σὰν βασίλισσα. **Ἡ** δεύτερη ἦταν νεαρὴ στὴν ἡλικία, πολὺ
σεμνὴ, μικρόσωμη, καὶ φοροῦσε ροῦχα γκριζα σκουῖρα. **Μ**ά-
λιστα ἡ δεύτερη ἔδινε στοὺς πατέρες νομίσματα - ἔτσι τῆς
εἶχε πεῖ ἡ πρώτη.

- **Ὡ**ραῖο ὄραμα, παιδί μου, σοῦ ἔστειλε ὁ Θεός! **Ἡ** πρώτη
ποὺ εἶδες ἦταν ἡ Παναγία, ἡ Βασίλισσα καὶ κυρίαρχος τοῦ
Ἁγίου Ὁρους, καὶ ἡ δεύτερη ἡ Ἁγία Ἀναστασία, ἡ προστάτις
τῆς Μονῆς μας, ποὺ ἔχουμε καὶ τὰ ἅγια Λείψανά της.

- **Ἐ**τσι πρέπει νὰ ναι, Γέροντα! **Ἐ**τσι τὸ δέχεται ἡ ψυχὴ μου.
Δὲν μπορῶ ὁμως νὰ καταλάβω γιατί μοίραζαν χρήματα. **Τ**ί
σχέσι ἔχουν οἱ Ἅγιοι μὲ τὰ χρήματα;

- **Ἦ**θελαν νὰ δείξουν ὅτι εὐχαριστιοῦνται ἀπὸ τὸν κόπο
τῶν πατέρων ποὺ σηκώνονται τὴν νύχτα γιὰ νὰ ὑμνή-
σουν τὸν Θεὸ καὶ τοὺς Ἁγίους, καὶ ὅτι τοὺς ἀξίζει ἀμοιβή.

Θυμᾶσαι τί διαβάσαμε στὸ συναξάρι τῆς 1ης Ὀκτωβρίου;

- **Δ**ὲν μπορῶ νὰ θυμηθῶ.

- **Δ**ιαβάσαμε τὸν Βίο τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Κουκου-
ζέλη, ποὺ ἦταν ὁ μεγαλύτερος μουσικὸς καὶ ὁ καλύτερος

ψάλτης τῆς ἐποχῆς του. Ἀρχιμουσικὸς στὴν χορωδία τῶν ἀνακτόρων! Ἀπὸ τὴν πολλῆ του ὅμως ἀγάπη πρὸς τὸν Θεό, ἐγκατέλειψε τὴν Κωνσταντινούπολι καὶ τὰ Παλάτια κι ἐγκαταστάθηκε ἐδῶ

στο Ὅρος, ἔξω ἀπὸ τὴ Μονὴ τῆς Λαύρας. Κάποια φορὰ – Σάββατο τοῦ Ἀκαθίστου– ἐνῶ ἔψαλλε μὲ πολλὴ ἐπιμέλεια στὸ Καθολικὸ τῆς Μονῆς, ἀπὸ τὴν κούρασι ἀποκοιμήθηκε γιὰ λίγο ὀρθιος στὸ στασίδι του. Τότε παρουσιάσθηκε ἡ Κυρία Θεοτόκος καὶ τοῦ λέει: «Χαῖρε Ἰωάννη, τέκνον μου. Ψάλλε μου καὶ δὲν θὰ σὲ ἐγκαταλείψω». Καὶ τοῦ βάζει κάτι στὸ χέρι. Ἐκεῖνος ξύπνησε ἀμέσως γεμᾶτος συγκίνησι. Καὶ ἐκπληκτος βλέπει ὅτι κρατοῦσε πραγματικὰ στὸ δεξί του χέρι χρυσὸ νόμισμα. Ἀργότερα μάλιστα, πού τοποθέτησε αὐτὸ στὴν Ἐκκλησία, ἐπιτελοῦσε καὶ θαυματουργίες!

Ὁ π. Γελάσιος ἀκούγε ἐκστατικὸς τὰ λόγια τοῦ Ἡγουμένου. Κατάλαβε τὶ νόημα ἔκρυβε τὸ μοῖρασμα τῶν χρημάτων. Μέσα του ἐδραιώθηκε ἡ πίστις, ὅτι οἱ Ἅγιοι εἶναι ὀλοζώντανοι καὶ παρακολουθοῦν μὲ στοργὴ τοὺς κόπους τῶν Μοναχῶν.

Ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἐκείνη ἀσπαζόταν μὲ μεγαλύτερη εὐλάβεια τὶς Εἰκόνες τῆς Παναγίας καὶ τὰ ἱερὰ Λείψανα τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας.

(*) Χαρίσματα καὶ Χαρισματοῦχοι, Τόμος Γ', ἔκδοσις Ἱερᾶς Μονῆς Παρακλήτου, σελ. 88-90, Ὠρωπὸς Ἀττικῆς 2002. Ἐπιμέλ. ἡμετ.